

[Aksel Larsen.]

ved, at hvis man vil være loyal overfor den vedtagne dagsorden, er man nu forpligtet til at diskutere disse økonomiske spørgsmål. Jeg ved også, at når vareforsyningsloven er til første behandling, og når den ansvarlige minister har holdt den fremsættelsestale, som han holdt, er der sådan set ingen vej udenom, så må man udtale sin mening om de problemer, der blev berørt i fremsættelsestalen, og så kan man tvistes om, hvorvidt man derved kommer til at tale om selve vareforsyningsloven og dens detaljer. Det har i og for sig ikke været tilfældet, men man kommer til at tale om landets økonomiske situation og regeringens og rigsdagens økonomiske politik. Jeg vil altså, enten det passer det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen eller ikke, beskæftige mig med dette, og jeg vil bruge den højtærede handelsministers fremsættelsestale som det væsentlige grundlag for de bemærkninger, jeg har at fremsætte.

Må jeg først sige, at hvis man skulle dømme efter de vekslende regeringsmedlemmers udtalelser til skiftende tider, ville det være meget svært at blive klar over, hvordan Danmarks økonomiske situation i grunden er. Snart står en minister og fortæller, at vi ligger lunt i svinget, og snart står en anden, måske mere indflydelsesrig minister og siger, at det blæser om hjørnet. Snart står statsministeren og siger, at nu har vi gennem kronenedskæringen sikret valutabalancen, og snart derefter står koordinationsministeren og siger, at vi vil få et kolossalt stort valutaunderskud, hvilket også er i overensstemmelse med, hvad handelsministeren nu har sagt. Snart udsendes der agitationstryksager fra regeringspartiret, hvori det fortælles, at det går aldeles strålende, at man har fremgang på alle felter af det økonomiske liv, at regeringen, hvad dette angår, kan møde med „12 rigtige“, og snart kommer så en minister, som i dette tilfælde den højtærede handelsminister, og siger, at der er meget mørke udsigter. Det er svært at finde sig til rette, hvis man kun skal henholde sig til disse udtalelser. Jeg vil forsøge at finde mig til rette ved at henholde mig til den tale, handelsministeren iøvrigt har holdt, da han fremsatte vareforsyningslovforslaget. Hans tale var ganske vist en mærkværdig skiften mellem rosenrøde skildringer og malen en vis mand på den økonomiske væg — så også den kan give anledning til skellig tvivl om, hvordan den økonomiske stilling er. Men jeg tror alligevel, man kan danne sig et billede.

Lad mig først tage nogle af de rosenrøde

skildringer. Der havde ministeren ikke 12 rigtige, og det var naturligvis meget klogt af ham. For de 12 rigtige, vi fandt i socialdemokratiets agitationstryksag „Vi skal videre“, som blev uddelt til alle husstande i efteråret, var så urigtige, så hvis det havde været en indsender af en tipskupon, som på dette grundlag påstod, at han eller hun havde haft 12 rigtige, var der blevet en kriminalsag ud af det. Ministeren nøjedes med at prale — såvidt jeg har kunnet forstå det; han selv bragte jo ikke noget tal i den retning — med 8 rigtige. Ministeren erklærede, som det kan ses på sp. 3524 i folketingstidende, at valutastillingen er forbedret. Jeg håber ikke, at det støder på formandens modstand, hvis jeg under denne gennemgang af ministerens tale undertiden kommer til at citere lidt af, hvad ministeren har sagt. Ministeren fortalte, at i 1948 lykkedes det at forbedre valutastillingen med 100 mill. kr. og i 1949 med et beløb på mellem 250 og 300 mill. kr. Den engelske valutapukkel er gået betydelig ned, og det ser altså rigtig udmærket ud. Det er rosenrødt, og skal man tro på det, står det altså godt til. Så fortæller ministeren dernæst — han siger ordret sp. 3525 —:

„Forsyningssituationens forbedring og de mange rationerings og restriktioners gradvise ophævelse behøver jeg ikke at resumere.“

Altså, forsyningssituationen er forbedret, og dette er sket hånd i hånd med mange rationerings og restriktioners gradvise ophævelse. Han siger endvidere, at industriproduktionen i Vesteuropa som helhed er steget med ca. 15 pct. i forhold til før krigen, men her i Danmark er den steget med mere end det dobbelte. Det fik vi allerede at vide af statsministeren i efteråret under finanslovdebatten, hvor statsministeren erklærede, at produktionen var steget med 35 pct. i forhold til førkrigsårene, og siden er den jo steget yderligere, såvidt jeg forstår.

Som det fjerde rigtige resultat noterer ministeren, at

„landbrugsproduktionen ventes i år at ville nå samme omfang som før krigen. Fra 1948 til 1949 steg den godt 30 pct.“

Dette sidste er ret opsigtsvækkende, eftersom regeringen hidtil kun har opereret med et tal, der angav en stigning i landbrugsproduktionen på 16 pct. fra 1948 til 1949. Nu får vi altså at vide, at det er 30 pct.

Hvad angår det femte gunstige resultat, noterer handelsministeren, at handelsflåden nu er større end før krigen og større end nogensinde i landets historie. Som det sjette resultat anfører han, at